

לביב: שונאים ומתלוננים

הקהל עוקב אחרי הגעשה במישר פטו של יגאל לביב כנשימה עצורה. יש הרגשה כי בכל רגע עלול להתגלות סקופ אדיר או מידע משמיע על אדם מפורסם. אפילו רשימת עדי התביעה במישפט מבטיחה עניין ומידע.

חלקם של העדים הם מתלוננים, שעל פי תלונותיהם התגבשו 12 פירוטי האישום על סחיטה באיומים ועל הוצאת דיבה. חלקם האחר של העדים הם אנשי ממשטה שגבו עדי יות בתיק, ויש גם עדים הבאים לחוק או לאשר את עדותם של המתלוננים. מבין רשימת המתלוננים עלו עד כה

דובר החברה מסר בעדותו במישר טרה כי חשב שלביב פנה לחברת מקורות מכיוון שהיה לו חומר מרשיע נגד המנכ"ל, קריב, וכי הפעיל עליו לחץ כי יסדר לו כרטיסיטיסה בצורה עקיפה.

קריב הכחיש על דוכן העדים את השמועה הזו וכל קשר ללביב. הוא אמר כי פגש אותו אך ורק בענייני עיתונות, פעם או פעמיים, ומעולם לא ביקש ממנו לביב כרטיסיטיסה. לביב השיב לבסוף כרטיסיטיסה לדו"אמריקה לבד, וחברת ורד אירחה אותו שם. אך קריב העיד כי אירוח כזה היה מנתחלקם של כל

מה אמרו העדים על יגאל לביב, מה הוא אמר עליהם, ומה קרה להם אחרי שהתלוננו עליו

העיתונאים שהודמנו לדרום-אמריקה באותה תקופה, ורד סיימה את חייה בהפסד של שמונה מיליון דולר.

הימורים באנגליה

מתלונן הבא היה איתן אבי יגאל, מנכ"ל ירדניה כיום ובעבר מנכ"ל הסנה.

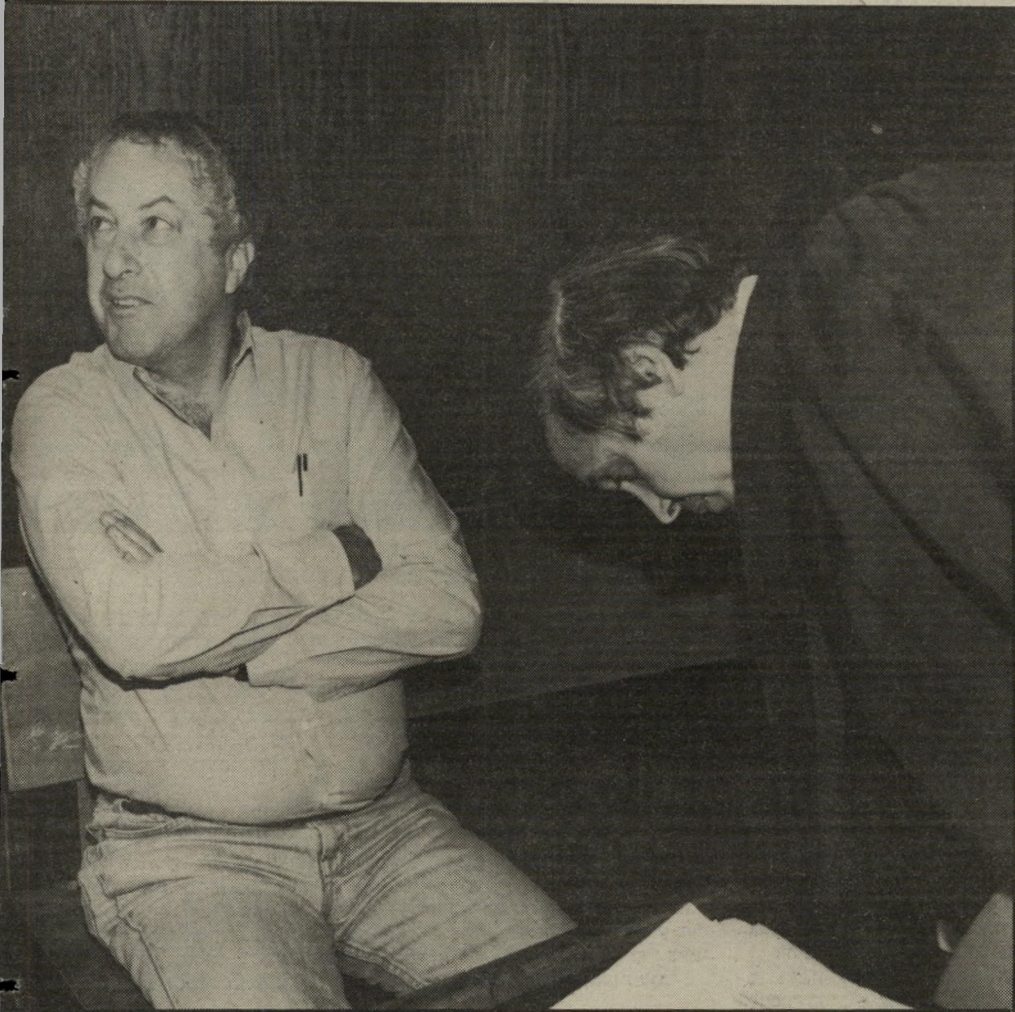
בסוף שנת 1979 התפרסמה סידרת כתבות בהעולם הזה, חלקן חתומות וחלקן בלתי חתומות, על חברת הסנה ועל אבניאון באופן אישי. בכתבות היו פירוטמים שליליים ביותר. על דר כן העדים אמר אבניאון כי הכתבות הללו הויקו לחברה ולעסקים.

כתבה אחת משנת 1980 סיפרה על נכונות חברת הסנה למכור חלק ממניות חברת יבת שלה, אשל. למנכ"ל חברת הביטוח שימשון, הני ויינמן. בעיסקה זו עמר ויינמן, לפי הכתבה, להרוויח 12 מיליון לירות במכה אחת. הפרשה הובאה לפני מבקר הסתדרות ולביב כתב כי המבקר הוציא מסקנות חריפות במיוחד נגד חברת הסנה ומנהלה איתן אבניאון. הכתבה גילתה כי ההסכם, שכונה "קנוניה", בוטל.

על דוכן העדים ארבעה: איתן אבניאון, מנכ"ל חברת הביטוח ירדניה; בני ימירזב קריב, מי שהיה מנכ"ל חברת מקורות; הקבלן שלום-אהרון גניש; והמודיע המישטרי לשעבר שאול משמש. עדויותיהם בבית-המישפט מעניינות בעיקר כאשר עוקבים אחרי כתבי-האישום, הכתבות שהתפרסמו בזמנו על אנשים אלה על-ידי יגאל לביב ואחרי מה שקרה לאנשים אלה אחרי שהגישו את תלונתם למישטרה. המתלונן הראשון שעלה על דוכן העדים היה קריב.

קריב הוא היום גימלאי, גבר קשיש, שעמד על דוכן-העדים ואמר כי לביב מעולם לא ניסה לחשוט אותו. בכתבי-האישום מסופר כי בשנת 1971 פנה לביב למרדכי יעקובוביץ, שהיה אז דובר חברת מקורות, וביקש ממנו לממן כרטיסיטיסה לדרום-אמריקה לו ולאשתו.

דובר-החברה הסביר לו כי אין מקורות נוהגת לממן כרטיסיטיסה לעיתונאים, אך אלה המזדמנים למי קומות שבהם חברת-הבת שלה, ורד, מנהלת עסקים — מקבלים אירוח חינם. הוא אמר ללביב כי אם ישיג כרטיסיטיסה, תסדר לו חברת ורד אירוח-חינם בדרום-אמריקה.

נאשם לביב וסניגור סגל קירה לנאשם

וביקש ממנו שישקיע מיליון לירות בשבועות חדשות המישטרה. גניש הסכים ומסר לו צ'ק על סך 100 אלף שקל, ואז פנה והתלונן במישטרה. אחרי התלונה, ניסה לביב, על פי כתבי-האישום, לשכנע את גניש שיבטל את תלונתו והוא יעזור לו בענייני מסי-הכנסה.

גניש, בעל פני-התינוק, עלה על דוכן-העדים וחזר על תלונתו במישר טרה. הוא היה מלא חרטה על שלא שילם ללביב בזמנו את מה שביקש ממנו. "היה כדאי לי לשלם לו אפילו 50 אלף דולר לחודש כדי שלא יקרה מה שקרה אחר כך", העיד גניש.

מה שקרה לגניש אחרי הגשת התלונה נגד לביב כבר פורסם בעיי תונות. המישטרה ערכה פשיטה בביתו, נמצאו שם סכומים קטנים של מטבע חוץ וחתיכת חשיש. גניש נעצר, נחקר על-ידי שילטונות מסי-הכנסה ושילטונות מע"מ. הוגשה נגדו תביעה מישפטית על החזקת מטבע זר ועל הברחת מטבע זר לחו"ל, וכן הוגשה נגדו תביעה מישפטית על העלמת מסי-הכנסה.

לפני זמן קצר הרשיעה אותו השופטת חנה אבנור, על-פי הודאתו, בעבירה של הברחת מטבע חוץ, ורנה אותו לחצי שנה מאסר בפועל וקנס של מיליוני שקלים.

גניש טוח כי היה זה לביב שסיבך אותו בעניינים אלה, ולכן הביע את חרטתו על שלא נענה לדרישותיו של לביב והיה נחלץ מכל הצרות.

גניש המתלונן צמח כמטאור בעולם הקבלנות. בשנת 1980, כאשר פנה אליו לביב, עדיין לא היה כל טעם לבקש מגניש לפרסם מודעות, כפי שנתבקש אבניאון, כי לגניש לא היה אז מה לפרסם. את הפירוט החתיל לעשות רק בשנתיים האחרונות, ופניו

עות, העיד אבניאון בבית-המישפט. הוא בירר אז מי האחראי לכתבות וגילה כי היה זה יגאל לביב. אבניאון פנה לאורי אבנרי, עורך העולם-הזה, וביקש לבדוק את העובדות. בהסכמה הועברה הבריקה לעורך-הדין אמנון זיכרונ, ואחרי זה נפסקו הכתבות העויינות.

"אחרי זה התקשר אליי לביב בטי לפון, אמר שהוא מצטער על הכתבות, כי הוטעה על-ידי יצחק רכס, שהזין אותו בחומר מטעה."

אחרי תקופה קצרה שוב התקשר לביב אל אבניאון וסיפר לו כי קנה את השבועון חדשות המישטרה, וביקש שחברת הסנה תפרסם בו מודעות. בכתבי-האישום נאמר כי לביב איים כדי לקבל את הפירסום הזה. אבניאון לא דיבר בעדותו על איומים; "הערפתי כי הסנה תופיע בשבועון במודעות ולא בכתבות", אמר, "ברקע קשרתי בין המודעות לבין הכתבות הרעות."

אבניאון לא פנה בעצמו למישטרה ולא התלונן. רק אחרי שנפתחה החקירה נגד לביב, בעיקבות תלונתו של הקבלן שלום-אהרון גניש, הגיעה המישטרה גם לאבניאון וחקרה אותו על פרשת המודעות.

הקבלן גניש היה המתלונן השלישי שהעיד במישפט. הוא היה זה שפתח את חקירת-המישטרה, כאשר התלונן על לביב. בכתבי-האישום נאמר כי גניש אליו לביב וביקש שיסדר לו הלואאה של מיליון לירות. לביב פירסם, לפי כתבי-האישום, כתבה כי גניש קשור בפשע המאורגן וכי הפסיד סכומים גדולים בהימורים באנגליה.

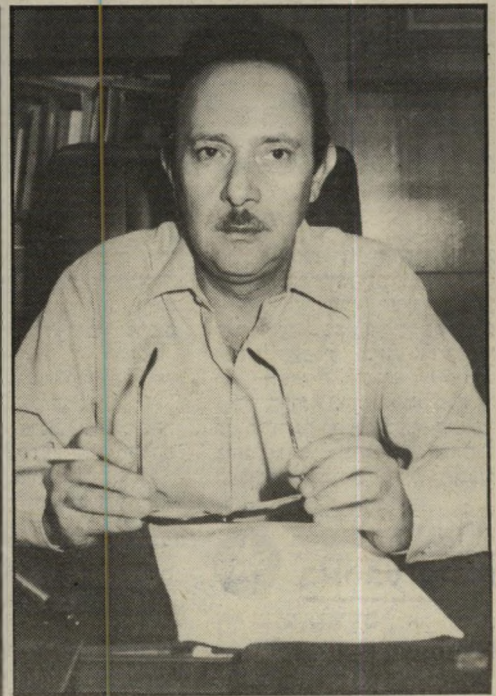
לביב גם פירסם כי גניש אינו רשום בפניקס הקבלנים, וכי הוגשו נגדו תלונות על כך. בשנת 1980 פנה לביב לגניש

בידיעה אחרת סיפר לביב כי איגוד חברות-הביטוח, שבראשו עמד אז אבניאון, איננו ממלא את תפקידו כהלכה, לפי טענת כמה מראשי ענף-הביטוח. לדיבריהם, היתה הידרדרות בענף ביטוח-רכב, והאשמה העיקרית נופלת על יושבי-ראש האיגוד, "שלדעת הדוברים, גם אינו מבין די צורכו בביטוח".

"חלקן של הכתבות היו קשורות למציאות וחלקן היו בגדר של שמר

מתלונן שמש שמועות ורינונים

מתלונן אבניאון כתבות ברקע